

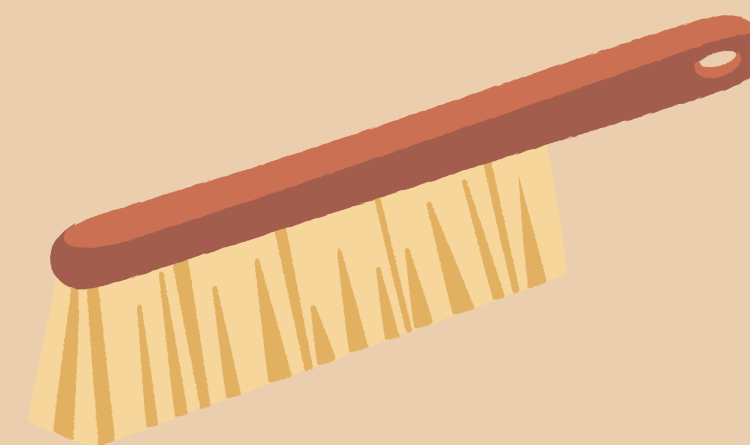
ΜΙΚΡΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ

ΔΙΚΤΥΟ ΝΗΣΙΑΓΩΓΕΙΩΝ

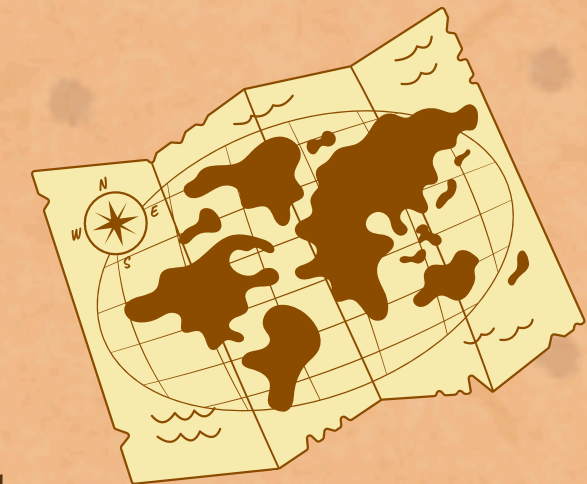
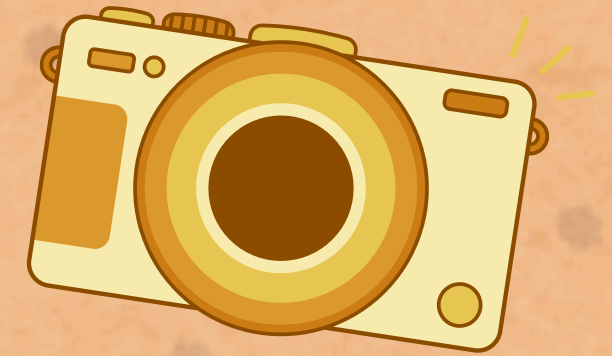

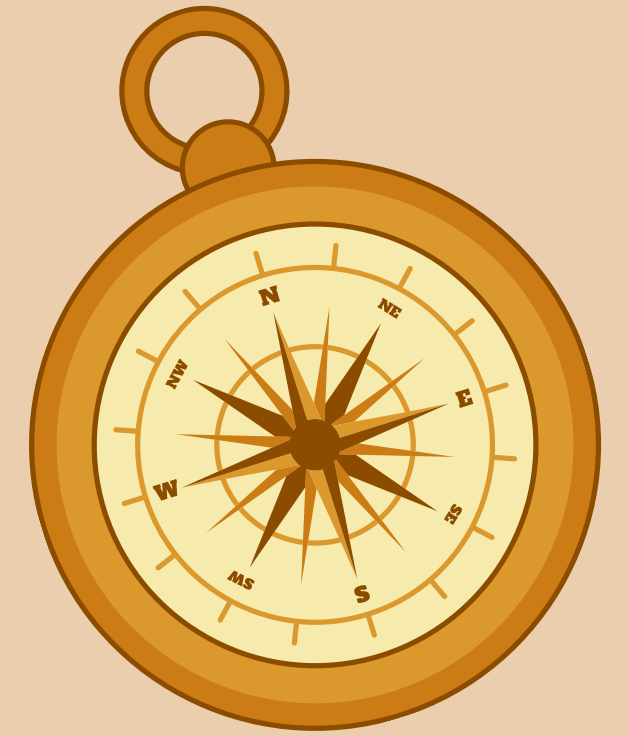
**Δημιουργία συνεργατικού παραμυθιού μεταξύ εκπαιδευτικών των νηπιαγωγείων Σορώνης, Φανών, Καλαβαρδών και Θεολόγου Ρόδου που θα λειτουργήσει ως αφόρμηση για την ένταξη των μαθητών στην έννοια του αρχαιολόγου στα πλαίσια του eTwinning έργου:
«Μικροί αρχαιολόγοι»**

Η ομάδα μας

- Ελένη Πιπιγκάκη (N/Γ Σορωνής) : Συγγραφή Παραμυθιού
- Αγγελική Ξυλόκοττα (N/Γ Φανών): Εικονογράφηση και “δέσιμο” παραμυθιού σε ηλεκτρονικό βιβλίο
- Τζίνα Σαββίγκου(N/Γ Θεολόγου) : Πλαισίωση του παραμυθιού με μουσικοκινητικό τραγούδι
- Μπονιάτη Μιράντα (N/Γ Καλαβαρδών): Επιμέλεια Κειμένου και Εικόνων παραμυθιού
- Μικρομανώλη Ειρήνη (N/Γ Καλαβαρδών): Επιμέλεια Παρουσίασης

Η Σοφή Κουκουβάγια και το Μυστικό της Αρχαιολογίας

Σελίδα 1 / 11

Σε ένα μεγάλο, πράσινο δάσος, εκεί όπου τα δέντρα ψιθυρίζουν ιστορίες και τα ρυάκια τραγουδούν απαλά, ζούσε η πιο σοφή κουκουβάγια του κόσμου: η Ουρανία. Τα μάτια της έλαμπαν σαν δυο μικρά φεγγάρια και τα φτερά της είχαν το χρώμα της παλιάς περγαμηνής.

Σελίδα 2 / 11

Ένα βράδυ, λίγο πριν ανατείλει το φεγγάρι, δύο μικρά παιδιά, η Άννα και ο Νικόλας, χάθηκαν στο δάσος ψάχνοντας για πολύχρωμα βότσαλα. Κάθισαν κάτω από έναν κορμό και άρχισαν να ανησυχούν, όταν ξαφνικά άκουσαν ένα «χουουου» δυνατό και γεμάτο κύρος.

Η Ουρανία στάθηκε μπροστά τους και είπε: — «Μη φοβάστε, μικρά μου. Εγώ είμαι η Ουρανία, η σοφή κουκουβάγια. Ξέρω όλους τους δρόμους αυτού του δάσους... και όχι μόνο!» Τα παιδιά την κοίταξαν έκπληκτα. — «Μπορείς να μας βοηθήσεις να βρούμε τον δρόμο;» ρώτησε η Άννα.

Η κουκουβάγια γέλασε απαλά. —
«Θα σας βοηθήσω, αλλά πρώτα
θέλω να σας δείξω ένα μυστικό.
Ένα μυστικό πολύ παλιό,
κρυμμένο κάτω από τα πόδια
σας.» Με ένα φτερούγισμα, η
Ουρανία τους οδήγησε σε ένα
ξέφωτο. Εκεί, στη μέση, υπήρχε
ένα μικροσκοπικό σκαλισμένο
σύμβολο στο χώμα. — «Τι είναι
αυτό;» ρώτησε ο Νικόλας.

Σελίδα 5 / 11

— «Είναι ίχνος του παρελθόντος», είπε η Ουρανία. «Και αυτό είναι που μελετούν οι αρχαιολόγοι.» Τα παιδιά άνοιξαν διάπλατα τα μάτια. Με το απαλό άγγιγμα του φτερού της, το χρώμα άρχισε να φωτίζει. Ξαφνικά, οι τρεις τους βρέθηκαν μπροστά σε μια αρχαία πόλη — μισοθαμμένη, αλλά ακόμη όμορφη.

Σελίδα 6 / 11

— «Αρχαιολόγοι είναι εκείνοι που προσπαθούν να καταλάβουν πώς ζούσαν οι άνθρωποι πριν από χιλιάδες χρόνια,» είπε η Ουρανία. «Ψάχνουν, σκαλίζουν, παρατηρούν. Δεν τους ενδιαφέρει ο θησαυρός, αλλά οι ιστορίες.» Η Άννα είδε μια αρχαία κολόνα. — «Και πώς ξέρουν τι είναι σημαντικό;»

— «Με υπομονή και φροντίδα,» απάντησε η κουκουβάγια. «Σκάβουν πολύ αργά, με μικρά εργαλεία. Βουρτσάκια, φτυαράκια, ακόμη και οδοντόβουρτσες! Γιατί κάθε κομμάτι μπορεί να είναι πολύτιμο: ένα θραύσμα από αγγείο, ένα χάλκινο κουμπί, μια πέτρα που κάποτε ήταν εργαλείο.» Ο Νικόλας βρήκε ένα μικρό κομμάτι κεραμικό.

Σελίδα 8 / 11

— «Μα αυτό είναι μισό!» —
«Ακριβώς!» είπε η Ουρανία. «Ο
αρχαιολόγος βλέπει την ιστορία
ακόμη κι όταν λείπει το μισό
παζλ. Χρησιμοποιεί τη γνώση, τη
φαντασία και τις επιστήμες για
να βρει τι ήταν, σε ποιον άνηκε,
πότε φτιάχτηκε.»

Σελίδα 9 / 11

Και τότε η γη γύρω τους γύρισε απαλά σαν σε όνειρο. Είδαν αρχαίους ανθρώπους να χτίζουν σπίτια, να ψήνουν ψωμί, να φτιάχνουν αγγεία. — «Βλέπετε;» είπε η Ουρανία. «Οι αρχαιολόγοι προσπαθούν να φέρουν στη ζωή όλα αυτά που χάθηκαν με τον χρόνο.» Το φως άρχισε να σβήνει και οι τρεις τους βρέθηκαν ξανά στο ξέφωτο. — «Γιατί μας έδειξες όλα αυτά;» ρώτησαν τα παιδιά.

— «Γιατί η αρχαιολογία δεν είναι μόνο για μεγάλους,» είπε η Ουρανία. «Είναι για όποιον θέλει να μαθαίνει ιστορίες, να ψάχνει με περιέργεια, να αγαπά το παρελθόν. Κι εσείς έχετε ακριβώς τα μάτια που χρειάζονται: μάτια παρατηρητικά, ζωντανά και γεμάτα απορίες.» Η κουκουβάγια άνοιξε τα φτερά της και έδειξε το μονοπάτι. — «Και τώρα, ο δρόμος για το σπίτι σας περιμένει. Μα θυμηθείτε... κάθε φορά που βρίσκετε μια πέτρα, ένα όστρακο

ή ένα παλιό αντικείμενο, ίσως κρατάτε στα χέρια σας ένα κομμάτι ιστορίας.» Τα παιδιά την αγκάλιασαν πριν φύγουν.

Σελίδα 11 / 11

Και από εκείνο το βράδυ, η Άννα και ο Νικόλας άρχισαν να προσέχουν τα πάντα γύρω τους: τα σχήματα στο χώμα, τα παλιά αντικείμενα στη σοφίτα, ακόμη και τα κοχύλια στη θάλασσα. Γιατί η Ουρανία τους είχε μάθει το πιο σημαντικό: Κάθε μικρό εύρημα κρύβει μια μεγάλη ιστορία.

ΤΕΛΟΣ

Μουσικοκινητικό τραγούδι

<https://suno.com/s/m5qPWXuxerH4rKDO>

Ιανουάριος 2026

“Μικροί Αρχαιολόγοι”

